Въ правописаніе-то на тѣзи двѣ четвероюевангелія по-отличителны особенности сѫ:

1) отъ тъпы-тѣ гласны ъ, ь дырня-та ю редомъ употребена и вмѣсто пьрва-та въ четвероюевангеліе-то, що ю въ по-голѣмыя форматъ, а въ друго-то — по нѣкадѣ са-различава твърда-та ъ на свои-тѣ си мѣста съ твърдѣ малка отличителна разница, напр. **ндѣше снмонь и нже бѣхѫ сь нимь...**;

2) гласна-та ы стои и въ двѣ-тѣ по новыя си почьркъ **ы** а не по старыя ы и са-нахожда въ слогъ съчетана съ **ц**;

3) отъ надстрочны-тѣ знакове титлы-тѣ са-срѣщатъ малко по-рѣдко въ юдно-то, що ю въ по-голѣмыя форматъ, а по-често въ друго-то, — и надъ нѣкои гласны стоѭтъ знакове нѣкадѣ като гѫсто придыханіе, а нѣкадѣ точкы, въ по-голѣмыя форматъ—по-вечьто по юдинъ знакъ и рѣдко по два, а въ по-малкыя—редомъ по юдинъ. Гласны тѣ, надъ кои-то стоѭтъ тѣзи знакове сѫ: *а)* йотированы-тѣ **ѥ, ѩ, ю**; *б)* носовы-тѣ **ѫ, ѧ**, кога стоѭтъ вмѣсто йотированы-тѣ си **ѭ, ѩ**; *в)* **о** или **ѡ** и **оу** въ начало-то на думы-тѣ; *г)* **н, а** въ начяло-то на думы-тѣ, и кога стоѭтъ слѣдъ друга гласна. Нахожда-са понѣкадѣ и паерькъ ҃.

4) Строчны знакове и двѣ-тѣ иматъ точка, поставяна на срѣдь въ реда за отдѣлянье на предложенія-та. Въ по-малкыя форматъ са-срѣщатъ и четыре точкы на́крьстъ ·:·, поставены въ края на сѣко чьтеніе и предъ сѣко чьтеніе слѣдъ назначанье-то му — кога да са-чете то, отъ кой Евангелистъ ѥ и коя глава —, наприм.: **не. .к. по. ѥулѥ ѿ Мка. гла. .к** ·:·